Sygn. akt **OS 7/25**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…)r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Artur Warych**

Sędziowie: **r.pr. Tomasz Grabek - sprawozdawca**
r.pr. Magdalena Gnutek- Jedenak

Protokolant: **Agnieszka Kuchciak**

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…)r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania z dnia (…)r. (data wpływu) od postanowienia Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. (tj. Dz. U. z 2025 r., poz. 46) oraz w zw. z art. 74^1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r., poz. 499) utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…)r., sygn. akt RD-(…)o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Artur Warych r.pr. Tomasz Grabek r.pr. Magdalena Gnutek-Jedenak

Sygn. akt OS 7/25

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga Pani (…) przekazana zgodnie z właściwością przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Łodzi na postępowanie radcy prawnego (…).

Skarżąca wskazała na możliwość popełnienia przez radcę prawnego (…)-(…) *„(...) czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 w związku z art. 65 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024. 499. ze zm.) za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych; rażące naruszenie przepisów obowiązującego prawa materialnego i prawa procesowego Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024.0.1061. ze zm.) i Ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023.0.1550 ze zm.) z Art. 501. K.c., z Art. 320. K.p.c., z Art. 513. K.c., i z Art. 514. K.c., z Art. 518. K.c., z Art. 519. K.c., z Art. 520. K.c., z Art. 522 K.c., z Art. 593. K.c., z Art. 594. K.c., z art. 66. K.c., z Art. 133. par. 1. K.p.c., z Art. 139. par. 1. K.p.c., z Art. 136. par. 4. K.p.c. i z Art. 73. par. 1. K.c., oraz przepisów innych ustaw Ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów oraz Ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych;”.*

Z treści uzasadnienia skargi wynika, że Pani (…) upatruje popełnienia przez radcę prawnego (…) czynu mającego znamiona przewinienia dyscyplinarnego w tym, że radca prawny działając jako pełnomocnik (…) (…), zwaną dalej „Spółką” wystąpiła z pozwem przeciwko skarżącej w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Skoro zaś Sąd Rejonowy (…) w (…) (…) postanowieniem z dnia (…) r., sygn. akt (…) wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty z dnia (…) r. umorzył postępowanie w całości, to powództwo było bezzasadne. Tym samym Sąd Rejonowy (…) w (…) zdaniem skarżącej podzielił jej zarzutu, a w szczególności, że radca prawny (…) reprezentując firmy lichwiarskie i windykacyjne kierowała się wyłącznie chęcią zysku. Ponadto *„(...) naruszyła wiele przepisów prawa i złamała obowiązujące ustalenia spłaty pożyczki, działając razem i w porozumieniu z różnymi firmami lichwiarskimi i windykacyjnymi, bezprawnie handlując*

pożyczkę osobie nieuprawnionej bez możliwości złożenia sprzeciwu, konsolidacji, odkupienia, wydania dokumentacji i złożenia odpowiedzi na pozew posługując się nieaktualnymi danymi teleadresowymi (...).”

Radca prawny (…) w piśmie z (…) r. złożyła wyjaśnienia i ustosunkowała się do zarzutów skargi.

Zaskarżonym postanowieniem z (…) r., sygn. akt. RD – (…) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46) w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) odmówił wszczęcia dochodzenie w sprawie.

Z motywów uzasadnienia tego postanowienia wynika, że w świetle materiału sprawy RD – (…) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie dopatrzył się w działaniach radcy prawnego (…) znamion przewinienia dyscyplinarnego uznając, że kwestie dotyczące podstaw prawnych działań podejmowanych przez radcę prawnego, to kwestie prawne dotyczące stosowania przepisów prawa i ich interpretacji, i nie można z tego wywodzić podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, który ma prawo prezentować w imieniu reprezentowanej przez siebie strony – określone stanowisko w tym zakresie.

Od przedmiotowego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…) r. (…) wniosła odwołanie, w którym wywodzi, że skoro Sąd Rejonowy (…) w (…) (…) postanowieniem z dnia (…) r., sygn. akt (…) wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty z dnia (…) r. umorzył postępowanie w całości, to wszelkie zarzuty wobec radcy prawnego (…) zostały udowodnione. W związku z tym skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie (…) nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ma na celu ustalenie, czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne, w szczególności: ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 499) oraz zasady zawarte w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego, stanowiącym załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

(z późn. zm.), a także, czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu kary dyscyplinarnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Lublinie dokonując analizy akt sprawy doszedł do przekonania, że postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia jest prawidłowe.

Przede wszystkim Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podziela stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, aby radca prawny (…) naruszyła którekolwiek postanowienia ustawy o radcach prawnych, czy też Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Z istoty zawodu radcy prawnego wynika, że w przypadku przyjęcia pełnomocnictwa od reprezentowanej strony ma nie tylko prawo, ale również obowiązek działania w interesie reprezentowanej strony. Stąd też można jedynie powtórzyć za zaskarżonym postanowieniem, że kwestie dotyczące podstaw prawnych działań podejmowanych przez radcę prawnego, to kwestie prawne dotyczące stosowania przepisów prawa i ich interpretacji , i nie można z tego wywodzić podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego, który ma prawo prezentować w imieniu reprezentowanej przez siebie strony – określone stanowisko w tym zakresie.

Natomiast, co do podnoszonego zarówno w skardze jak i w odwołaniu zarzutu jakoby o odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego (…) miał przesądzić fakt utraty mocy nakazu zapłaty z dnia (…) r. wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu należy uznać za nieporozumienie.

Zasadą jest i nie tylko w elektronicznym postępowaniu upominawczym, że w części zaskarżonej sprzeciwem nakaz zapłaty traci moc. W przypadku wniesienia sprzeciwu sąd umarza postępowanie w zakresie, w którym nakaz zapłaty utracił moc (art. 505^{36} K.p.c.). Chodzi o to, że postępowanie odrębne przed e-Sądem to postępowanie o znacznym stopniu uproszczenia. Jest ono dedykowane do dochodzenia roszczeń bezspornych. W przypadku, gdy roszczenie jest sporne pozwany wnosi sprzeciw. Sąd nie bada w takim przypadku strony merytorycznej, a ogranicza się do badania strony formalnej. Stąd też nie można utracie mocy nakazu zapłaty przypisywać takiego skutku, że cokolwiek zostało udowodnione.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie mając na uwadze powyższe ustalenia orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie

Zgodnie z art. 426 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2025 r. poz. 46) w zw. z art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2024 r. poz.499) postanowienie niniejsze jest ostateczne w toku instancji i nie przysługuje od niego środek odwoławczy.

….....	.....	….....
r.pr. Artur Warych	r.pr Tomasz Grabek	r.pr Magdalena Gnutek-Jedenak